

[Poul Møller.]

ningen og flytte den private opsparing over til det offentlige; så er spillet gående, så når man længere og længere frem imod det mål, man har: den almindelige indkomst-udjævning, den sociale velfærdsstat. Det er det, vi ikke vil, og derfor kan finansministeren hverken forlange eller vente at få nogen støtte fra det konservative folkepartis side til gennemførelse af dette lovkompleks.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at jeg må fastholde, at der ikke er nogen som helst mening i det ærede medlems karakteristik; når han siger, at det er en politisk udfordring, at en mindretalsregering som denne fremsætter sådanne forslag.

Jeg tror, det har en vis værdi at holde sig de parlamentariske begreber nogenlunde klare. Det er regeringens parlamentariske ret at fremsætte de forslag, som dækker dens anskuelser, og som den vil arbejde for her i tinget og i befolkningen. Jeg har en tilsvarende ret til at argumentere derimod og til at hindre, at regeringen begår ubesindigheder. Det er arbejdets fordeling; men nogen parlamentarisk udfordring foreligger der jo slet ikke. Lad dog regeringen fremsætte de forslag, den føler trang til at fremsætte, og lad derefter folketinget afgøre, hvad der skal blive lov; det er så ligetil.

En stor del af denne diskussion har været optaget af spørgsmålet om skattefradragsretten. Jeg vil derom endnu kort sige, at den foreliggende opgave er at bevare skattefradragsretten, samtidig med at visse uheldige virkninger af den fjernes, det vil navnlig sige, at det første års for høje beskatning af merindkomster undgås. Det er det, jeg hævder stort set er muligt, og det er det, jeg opfordrer den højtærede finansminister til at yde sit medarbejderskab til. Et tilsagn herom har finansministeren jo allerede givet i dag, og her kan heller hverken venstre eller de konservative nægte deres medarbejderskab, så nu kommer det blot an på at trække i arbejdstøjet og på sagligt grundlag få den højtærede finansminister trukket i land.

Med hensyn til kapitalvindingsskatten vil jeg gerne sige til finansministeren — jeg håber

ikke, han synes, det er ubeskedent af mig — at jeg tror nu alligevel ikke, min kritik kun skyldes manglende indsigt i sagen. Jeg tror også, ærede medlemmer har lagt mærke til, at finansministerens udtalelser om kapitalvindingsskatten, da han sidst havde ordet, var meget svage. Hans udtalelser gav et stærkt indtryk af, at han skal have det ene ben trukket tilbage fra spinatbedet igen. Også her er jeg beredt til at række en hjælpende hånd.

Man bliver næsten helt stakåndet af at høre på det ærede medlem hr. Poul Møller. Man kan virkelig tage alle disse ting ganske roligt. En af de fejl, det ærede medlem hr. Poul Møller i det hele taget begik i sine to taler her i dag, var netop, at han havde lagt sine taler op i dette hektiske plan — iøvrigt også på områder, hvor han manglede sagligt grundlag derfor, hvorfor også talernes virkning nødvendigvis måtte svækkes. Den megen tale fordærver meget.

Jeg takker den højtærede finansminister for hans tilsagn om, at regeringen har opgivet tanken om en omsætningskat. Jeg kunne måske få et tilsvarende tilsagn fra den konservative ordfører her i dag? Tanken har jo haft stærkt tilhold i det konservative parti — man kunne næsten efter det; man har hørt her i dag fra konservativ side, finde det mærkværdigt, at de konservative vil have nogle hundrede millioner kroner flyttet over på de almindelige forbrugsafgifter, for der er der jo ingen skattefradragsret — så jeg synes, det ærede medlem skulle stå op og sige, at han nu også har forladt denne skanse; så kunne vi måske ende i en vis harmoni.

Jeg skal ikke yderligere forlænge diskussionen. Jeg har haft lejlighed til at fremsætte de synspunkter angående hovedspørgsmålene, som det radikale venstre har fundet anledning til på rent sagligt grundlag at fremsætte, og det er en selvfølge, at jeg meget vil tilråde den højtærede finansminister at tage et rimeligt hensyn til disse synspunkter.

Alfred Jensen: Finansministeren sagde, at der ikke var nogen, der her i debatten havde talt om at nedsætte statens udgiftsbeløb. Det er jo ikke rigtigt. Jeg har netop talt om, at militærudgifterne kunne og